Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

11. prosince 2013 *

„Hospodářská soutěž — Spojování podniků — Evropský trh internetových komunikačních služeb — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-79/12,

Cisco Systems Inc., se sídlem v San Jose, Kalifornie (Spojené státy),

Messagenet SpA, se sídlem v Miláně (Itálie),

zastoupené L. Ortiz Blancem, J. Buendía Sierrou, A. Lamadrid de Pablem a K. Jörgensem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem, S. Noëm a C. Hödlmayrem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Microsoft Corp., se sídlem v Seattlu, Washington (Spojené státy), zastoupenou G. Berrischem, advokátem,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 7279 ze dne 7. října 2011, kterým se prohlašuje spojení podniků, jehož cílem je získání kontroly společnosti Microsoft Corp. nad společností Skype Global Sàrl, za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o evropském hospodářském prostoru (EHP) (věc COMP/M.6281 – Microsoft/Skype),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Papasavvas, vykonávající funkci předsedy, M. van der Woude (zpravodaj) a C. Wetter, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 29. května 2013,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ sporu

Účastnice řízení

1 Žalobkyně, Cisco Systems Inc. (dále jen „Cisco“) a Messagenet SpA, jsou podniky, které poskytují zejména internetové komunikační služby a internetové komunikační softwary pro podniky a širokou veřejnost.

2 Microsoft Corp. navrhuje, vyvíjí a uvádí na trh širokou škálu produktů ve formě softwarů pro různé typy zařízení určených ke zpracování informací. Mezi tyto produkty patří internetové komunikační služby a softwary.

3 Skype Global Sàrl (dále jen „Skype“) poskytuje internetové komunikační služby a softwary. Její produkty umožňují rychlé (instantní) zprávy, hlasovou komunikaci a video-komunikaci přes internet.

Správní řízení

4 Dne 2. září 2011 oznámila společnost Microsoft v souladu s článkem 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40) spojení podniků, kterým hodlala získat kontrolu nad společností Skype.

5 Žalobkyně se účastnily šetření vedeného Evropskou komisí. V této souvislosti se Cisco ještě před formálním oznámením spojení podniků společností Microsoft účastnila schůzky s Komisí dne 1. srpna 2011, odpověděla na otázky Komise dne 12. a 18. srpna 2011 a poté podala dodatečné odpovědi dne 9. září 2011. Cisco rovněž odpověděla na další otázky položené Komisí dne 13. září 2011, přičemž poskytla dodatečné informace při videokonferenci dne 14. září 2011 a předložila písemné připomínky dne 19. a 26. září 2011. Messagenet SpA zaslala písemné připomínky Komisi dne 20. září 2011, účastnila se telefonické konference dne 4. října 2011 a poskytla dodatečné informace téhož dne.

6 Dne 7. října 2011 Komise na základě čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004 vydala rozhodnutí, kterým prohlásila spojení podniků, jehož cílem je získání kontroly společnosti Microsoft nad společností Skype, za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o evropském hospodářském prostoru (EHP) (věc COMP/M.6281 – Microsoft/Skype, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Obsah napadeného rozhodnutí

7 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že je třeba rozlišovat mezi internetovými komunikačními službami určenými široké veřejnosti (dále jen „rezidenční komunikace“) a internetovými komunikačními službami určenými podnikům (dále jen „podnikové komunikace“) (body 10 až 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise nepovažovala pro účely analýzy hospodářské soutěže za nutné, aby se v každé z těchto dvou širokých kategorií komunikací provedlo podrobnější členění, neboť byla toho názoru, že oznámená transakce nevyvolává problémy hospodářské soutěže, a to ani na nejúžeji vymezených trzích (body 18 až 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise tedy provedla analýzu tak, že přezkoumala dopad spojení podniků na každý ze dvou trhů, které identifikovala.

8 Pokud jde o zeměpisný rozsah trhů, vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že transakce nevyvolává problémy hospodářské soutěže, a to ani s odkazem na nejúžeji vymezený trh, a sice trh EHP, nezaujala postoj k přesnému vymezení relevantního zeměpisného trhu (body 64 až 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

9 Pokud jde o horizontální účinky spojení podniků na trhu rezidenčních komunikací, Komise poté, co přezkoumala charakteristiky trhu (body 69 až 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí), odkázala na nejužší možné segmenty, ve kterých existuje největší překrývání mezi službami společnosti Microsoft a službami společnosti Skype, a sice segment rychlých zpráv posílaných z osobního počítače (dále jen „PC“) s operačním systémem Windows (dále jen „Windows“), segment hlasové komunikace uskutečňované z PC se systémem Windows a segment video komunikace uskutečňované z téhož typu PC. Komise měla za to, že transakce nevyvolává žádné vážné pochybnosti o její slučitelnosti s vnitřním trhem, a to ani v těchto úzce vymezených segmentech (body 96 až 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Konkrétně o segmentu video komunikace na PC se systémem Windows (dále jen „úzký trh“), na němž by nový subjekt měl 80 až 90 % tržní podíl se službami společnosti Skype a službami společnosti Microsoft nabízenými pod ochrannou známkou „Windows Live Messenger“ (dále jen „WLM“), měla Komise za to, že by byl Microsoft vystaven konkurenčnímu tlaku.

10 Napadené rozhodnutí rovněž analyzovalo otázku, zda spojení podniků vytváří konglomerátní účinky na trhu rezidenčních komunikací, zejména s ohledem na významné postavení některých produktů společnosti Microsoft, jako je Windows, prohlížeč Windows Internet Explorer a program Microsoft Office, na jiných trzích s počítačovými softwary. Komise měla v tomto ohledu za to, že nový subjekt by byl schopen využít tohoto postavení k narušení hospodářské soutěže ve prospěch produktů společností Skype a Microsoft zhoršením interoperability těchto produktů s konkurenčními produkty nebo používáním praktik spojených prodejů či vázaných prodejů, avšak že k tomu nemá motivaci. I kdyby se však nový subjekt pokusil vyvíjet takovou strategii uzamčení, protisoutěžní účinky by podle Komise byly minimální, či dokonce žádné (body 133 až 170 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

11 Pokud jde o horizontální účinky spojení podniků na trhu podnikových komunikací, Komise došla k závěru, že transakce nevyvolává vážné pochybnosti o její slučitelnosti s vnitřním trhem. Přítomnost společnosti Skype na tomto trhu je omezená a nový subjekt se nestane lídrem na trhu, a to ani na nejužších segmentech trhu, na kterých je Skype nicméně činná (body 177 až 202 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

12 Napadené rozhodnutí rovněž odpovědělo na některé obavy, které tradiční telefonní operátoři a další poskytovatelé podnikových komunikačních služeb vyjádřili při šetření, které se týkalo možných konglomerátních účinků na trhu podnikových komunikací, tak, že tyto obavy nejsou opodstatněné (body 203 až 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jedna z těchto obav se týkala možnosti, že nový subjekt vytvoří jedinečnou kombinaci zákazníků společnosti Skype se zákazníky připojenými k Lyncu, jenž je komunikačním programem vyvinutým společností Microsoft a určeným podnikům, což by značně zvýhodnilo nový subjekt oproti podnikům provozujícím telefonická centra. Podle napadeného rozhodnutí však nový subjekt není schopen a nemá motivaci k tomu, aby vedl strategii vyloučení, jejíž protisoutěžní účinky by v každém případě byly nepravděpodobné (body 213 až 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. února 2012 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.

14 Samostatným podáním ze stejného dne podaly žalobkyně návrh na základě článku 76a jednacího řádu Tribunálu na projednání věci ve zrychleném řízení a podpůrně na přednostní projednání věci podle čl. 55 odst. 2 téhož jednacího řádu.

15 Dne 22. března 2012 Tribunál rozhodl o zamítnutí návrhu na projednání věci ve zrychleném řízení. Kromě toho Tribunál nevyhověl návrhu na přednostní projednání věci.

16 Usnesením ze dne 23. května 2012 vyhověl předseda čtvrtého senátu Tribunálu návrhu na vstup společnosti Microsoft do řízení jako vedlejší účastnice, který podala kanceláři Tribunálu dne 2. března 2012.

17 Dne 29. května 2012 byly účastnice řízení na základě čl. 47 odst. 1 jednacího řádu vyrozuměny o tom, že druhá výměna spisů účastníků řízení není nezbytná.

18 Microsoft předložila dne 11. července 2012 spis vedlejšího účastníka. Žalobkyně a Komise předložily dne 24. října 2012 svá vyjádření ve věci uvedeného spisu.

19 Dne 12. září 2012 Tribunál položil v rámci organizačních procesních opatření účastnicím řízení písemné otázky. Účastnice řízení na tyto otázky odpověděly ve stanovených lhůtách.

20 Vzhledem k překážce na straně dvou ze soudců určil předseda Tribunálu na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu pro doplnění senátu jiné dva soudce.

21 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření položil písemnou otázku vedlejší účastnici a vyzval ji, aby na ni odpověděla na jednání. Vedlejší účastnice této žádosti vyhověla.

22 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 29. května 2013.

23 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— nařídil organizační procesní opatření, která Tribunál považuje za nezbytná, a konkrétně nařídil Komisi poskytnout Tribunálu veškeré dokumenty týkající se jednání o komunikacích mezi Komisí a stranami transakce ve věci případných závazků interoperability;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jako zčásti nepřípustnou a zamítl ji ve zbývající části jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

25 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

26 Na podporu žaloby žalobkyně předkládají dva žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení Komise při provádění článků 2 a 6 nařízení č. 139/2004 a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jak vyplývá z článku 296 SFEU. První žalobní důvod se týká posouzení horizontálních

účinků spojení podniků na trhu rezidenčních komunikací. Druhý žalobní důvod se týká pochybení, kterých se Komise dopustila při posuzování účinku, který by měla případná kombinace uživatelské základny společnosti Skype se službami produktu Lync na trh podnikových komunikací.

27 V úvodu k těmto dvěma žalobním důvodům žalobkyně uplatňují argumenty týkající se důkazních požadavků kladených na Komisi, pokud používá nařízení č. 139/2004 a intenzity přezkumu legality vykonávaného Tribunálem v této oblasti.

28 Ač Komise formálně nevznesla námitku nepřípustnosti samostatným podáním na základě článku 114 jednacího řádu, v žalobní odpovědi tvrdí, že Cisco nemá právní zájem na podání žaloby, když se v rámci prvního žalobního důvodu domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, a že Messagenet není aktivně legitimována v rámci celé žaloby.

K přípustnosti

29 Co se týče přípustnosti žaloby, pokud jde o Cisco, Komise, podporovaná vedlejší účastnicí, nezpochybňuje, že Cisco je napadeným rozhodnutím osobně a bezprostředně dotčena, a má tedy z tohoto důvodu aktivní legitimaci proti tomuto aktu, avšak má za to, že Cisco nemá právní zájem na podání žaloby proti tomuto rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká trhu rezidenčních komunikací, a tedy že první žalobní důvod je nepřípustný. V rozsahu, v němž má tento žalobní důvod za cíl určit, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení soutěžního dopadu spojení podniků na trh, na kterém Cisco nepůsobí, v projednávaném případě trh rezidenčních komunikací, jí totiž uplatnění uvedeného žalobního důvodu nemůže poskytnout výhodu. Komise má za to, že žalobkyně nemají možnost předkládat žalobní důvody pouze v zájmu práva.

30 Pokud jde o Messagenet, Komise, podporovaná vedlejší účastnicí, tvrdí, že slabá účast společnosti Messagenet ve správním řízení nestačí k tomu, aby jí byla přiznána aktivní legitimace proti napadenému rozhodnutí. Mimoto uvádí, že účast společnosti Messagenet v uvedeném řízení neměla žádný vliv na obsah napadeného rozhodnutí a že během tohoto řízení nebyla označena za konkurenta společnosti Skype. Komise na jednání upřesnila, že Messagenet ani neposkytuje programy pro video hovory.

31 Komise a vedlejší účastnice z toho činí závěr, že první žalobní důvod je nepřípustný v rozsahu, v němž se týká společnosti Cisco a že žaloba je nepřípustná v plném rozsahu potud, pokud se týká společnosti Messagenet.

32 Žalobkyně zpochybňují argumenty Komise týkající se přípustnosti žaloby.

33 Co se týče přípustnosti žaloby společnosti Cisco, je třeba připomenout, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU umožňuje osobě, jíž není akt určen, podat žalobu na neplatnost proti tomuto aktu, pokud se jí týká osobně a bezprostředně.

34 Podle judikatury se otázka aktivní legitimace žalobce posuzuje vzhledem k účinkům, které má napadený akt na jeho právní postavení, v rozsahu, v němž je uvedený žalobce zaprvé bezprostředně dotčen napadeným aktem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. června 1990, Sofrimport v. Komise, C-152/88, Recueil, s. I-2477, bod 9, a rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 1994, Air France v. Komise, T-3/93, Recueil, s. II-121, bod 80) a zadruhé je tímto aktem dotčen osobně (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Sb. rozh. s. 197, 223). Naproti tomu aktivní legitimace žalobce se neurčuje v závislosti na žalobních důvodech, které tento předkládá na podporu své žaloby.

35 To samé platí pro otázku, zda má žalobce právní zájem na podání žaloby. Tento zájem vyplývá z právních následků, které může mít zrušení napadeného aktu na právní postavení žalobce (rozsudky Soudního dvora ze dne 24. června 1986, AKZO Chemie a AKZO Chemie UK v. Komise, 53/85, Recueil, s. 1965, bod 21, a Tribunálu ze dne 25. března 1999, Gencor v. Komise, T-102/96, Recueil, s. II-753, bod 40). Tento zájem musí být vzniklý a trvající, posuzuje se ke dni, kdy byla podána žaloba a existuje pouze tehdy, když žaloba může ve svém důsledku přinést prospěch straně, která ji podala (viz rozsudek Tribunálu ze dne 4. července 2006, easyJet v. Komise, T-177/04, Sb. rozh. s. II-1931, bod 40, a citovaná judikatura).

36 V projednávaném případě přitom Cisco měla ke dni podání žaloby vzniklý a trvající zájem na zrušení napadeného rozhodnutí, jelikož toto rozhodnutí povoluje spojení jednoho z jejích hlavních konkurentů, které může zasáhnout do jejího obchodního postavení. O právním zájmu této žalobkyně na podání žaloby proti výroku napadeného rozhodnutí proto nelze pochybovat (v tomto smyslu viz výše citovaný rozsudek easyJet v. Komise, bod 41).

37 Ačkoli je pravda, že Tribunál musí zabránit tomu, aby se žalobce dovolával žalobních důvodů, na jejichž vznesení nemá osobní zájem (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 30. června 1983, Schloh v. Rada, 85/82, Recueil, s. 2105, body 13 a 14), není to případ prvního žalobního důvodu dovolávaného žalobkyněmi v projednávaném případě. Tento žalobní důvod se totiž bezprostředně týká posouzení horizontálních účinků spojení podniků, a tedy jednoho ze základů výroku napadeného rozhodnutí. Jelikož Cisco má právní zájem na podání žaloby proti tomuto výroku, má rovněž zájem na zpochybnění důvodů a částí úvahy, které vedly Komisi k přijetí tohoto výroku (v tomto smyslu viz výše citovaný easyJet, bod 41).

38 Navíc je třeba připomenout, že neexistence konkurenčního vztahu mezi žalujícím podnikem a podniky, které jsou stranami spojení podniků, nutně neznamená, že žaloba podaná žalujícím podnikem je nepřípustná, zejména pokud působí na trhu blízkém trhu těchto posledně uvedených podniků (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 30. září 2003, ARD v. Komise, T-158/00, Recueil, s. II-3825, body 78 až 95).

39 Oba žalobní důvody, které žalobkyně předkládají na podporu své žaloby, přitom spolu úzce souvisejí. Druhý žalobní důvod spočívá na premise, že nový subjekt využije svého významného postavení na trhu rezidenčních komunikací, zejména pro video komunikace, coby hybné páky pro narušení podmínek hospodářské soutěže na trhu podnikových komunikací. Žalobkyně v rámci téže logiky tvrdí, že hospodářský účel spojení podniků na trhu rezidenčních komunikací lze vysvětlit zčásti možností dosahování zisku na trhu podnikových komunikací.

40 Pokud jde o aktivní legitimaci společnosti Messagenet, je třeba uvést, že Cisco a Messagenet podaly jednu a tutéž žalobu. Podle nyní již ustálené judikatury přitom platí, že pokud se jedná o jednu a tutéž žalobu a pokud má jeden ze žalobců aktivní legitimaci, není třeba zkoumat aktivní legitimaci ostatních žalobců, ledaže je třeba vycházet z úvah týkajících se hospodárnosti řízení (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise, C-313/90, Recueil, s. I-1125, bod 31, a Tribunálu ze dne 9. července 2007, Sun Chemical Group a další v. Komise, T-282/06, Sb. rozh. s. II-2149, body 50 až 52). I kdyby v projednávaném případě zkoumání přípustnosti žaloby společnosti Messagenet zvlášť ukázalo, že tato společnost nemá aktivní legitimaci, Tribunál by nicméně musel zkoumat žalobu v plném rozsahu. Neexistují tedy důvody pro úvahy týkající se hospodárnosti řízení, které by odůvodňovaly, aby se Tribunál odchýlil od dotčené judikatury.

41 Je tudíž třeba odmítnout argumentaci Komise týkající se přípustnosti a prohlásit žalobu za přípustnou.

K věci samé

K důkazním požadavkům kladeným na Komisi a intenzitě soudního přezkumu

42 Úvodem žalobkyně uplatňují několik argumentů týkajících se důkazních požadavků kladených na Komisi při její kontrole spojování podniků a intenzity přezkumu legality vykonávaného Tribunálem v této oblasti.

43 Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od rozhodnutí přijatých na základě článku 8 nařízení č. 139/2004 nemá Komise žádnou diskreční pravomoc, pokud rozhoduje na základě čl. 6 odst. 1 písm. b) téhož nařízení. Přezkum legality rozhodnutí přijatých na základě tohoto posledně uvedeného ustanovení Tribunálem se netýká otázky, zda přezkoumávané spojení podniků významně narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, nýbrž otázky, zda spojení podniků objektivně vyvolává vážné pochybnosti, které vyžadují další přezkum. Žalobkyně mají za to, že tento druh přezkumu musí odpovídat přezkumu, který Tribunál vykonává v oblasti státních podpor ohledně rozhodnutí, kterými Komise rozhoduje o zahájení či nezahájení řízení ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU. Tribunál se tedy nemůže omezit na ověření, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení. Musí naopak přezkoumat, zda Komise mohla bez důvodných pochybností dojít k závěru, že zpochybňované spojení podniků nekladlo problémy v oblasti hospodářské soutěže, a to ani na nejužším možném trhu.

44 Komise, podporovaná vedlejší účastnicí, tuto argumentaci popírá.

45 Je třeba připomenout, že pokud Komise analyzuje spojení podniků ve smyslu článku 2 nařízení č. 139/2004, provádí první fázi šetření za účelem zjištění, zda spojení podniků vyvolává vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem podle čl. 6 odst. 1 téhož nařízení. Dojde-li Komise k závěru, že přezkoumávané spojení podniků takové pochybnosti vyvolává, zahájí druhou fázi šetření, po jejímž ukončení musí rozhodnout, zda spojení podniků významně narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu ve smyslu článku 8 nařízení č. 139/2004.

46 Ačkoli je pravda, že na rozdíl od článku 8 nařízení č. 139/2004 článek 6 tohoto nařízení odkazuje na existenci či neexistenci vážných pochybností o slučitelnosti oznámeného spojení podniků s vnitřním trhem, nic to nemění na tom, že Komise musí v obou případech vycházet ze stejných kritérií posouzení, jako jsou ta stanovená v článku 2 téhož nařízení. Podobně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nejsou důkazní požadavky vyšší pro rozhodnutí přijatá na základě článku 6 nařízení č. 139/2004 než pro rozhodnutí přijatá na základě článku 8 téhož nařízení. Ať totiž Komise povolí, jako v projednávaném případě, spojení podniků po ukončení první fáze, nebo po ukončení druhé fáze přezkumu, požadované důkazní požadavky jsou stejné. Odpověď na otázku, zda Komise může rozhodnout na základě článku 6 nebo na základě článku 8 nařízení č. 139/2004, tak závisí na dostupnosti důkazů v průběhu času, avšak nikoliv na jejich úrovni, jak ostatně vyplývá z bodu 35 odůvodnění nařízení č. 139/2004.

47 Pokud jde o důkazní požadavky, z rozsudku Soudního dvora ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, Sb. rozh. s. I-4951, body 50 až 53) vyplývá, že Komise je při rozhodování o spojení podniků v zásadě povinna přijmout stanovisko buď ve smyslu povolení tohoto spojení, nebo ve smyslu jeho zákazu v závislosti na posouzení nejpravděpodobnějšího hospodářského vývoje přičitatelného dotčenému spojení. Jedná se tedy o posouzení pravděpodobností, jak uplatňuje Komise, a nikoliv, jak tvrdí žalobkyně, o povinnost Komise bez důvodných pochybností prokázat, že spojení podniků nevyvolává problémy v oblasti hospodářské soutěže.

48 V této souvislosti Komise správně připomíná, že nařízení č. 139/2004 není založeno na presumpci neslučitelnosti spojování podniků s vnitřním trhem. Režim přezkumu spojování podniků nelze tedy srovnávat s režimem přezkumu zavedeným články 107 SFEU a 108 SFEU, který je založen na systému zákazu a výjimek.

49 Žalobkyně sice rovněž správně uvádějí, že čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004 nesvěřuje Komisi žádnou diskreční pravomoc ohledně zahájení doplňkové druhé fáze šetření, pokud má vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení podniků s vnitřním trhem. Pokud má totiž Komise vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení podniků s vnitřním trhem, druhou fázi šetření zahájit musí. Nicméně i když pojem „vážné pochybnosti“ má objektivní povahu, Komise právem připomíná, že to nic nemění na tom, že před přijetím rozhodnutí na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004 musí provést komplexní ekonomická posouzení a že má za tímto účelem určitý prostor pro uvážení, který Tribunál musí zohlednit (rozsudek Tribunálu ze dne 3. dubna 2003, Royal Philips Electronics v. Komise, T-119/02, Recueil, s. II-1433, bod 77).

50 Ať již pro rozhodnutí přijatá na základě článku 6 nebo rozhodnutí přijatá na základě článku 8 nařízení č. 139/2004 tedy judikatura stanoví stejný stupeň soudního přezkumu. V obou případech, jak tvrdí Komise, se přezkum komplexních ekonomických posouzení Komise prováděný unijním soudem musí omezit na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci. V této souvislosti je třeba připomenout, že unijní soud musí ověřit nejen věcnou správnost uplatňovaných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (pro rozhodnutí přijatá na základě článku 8 nařízení č. 139/2004 viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, Sb. rozh. s. I-987, bod 39, a pro rozhodnutí přijatá na základě článku 6 téhož nařízení rozsudek Sun Chemical Group a další v. Komise, výše citovaný, bod 60).

K prvnímu žalobnímu důvodu týkajícímu se horizontálních účinků spojení podniků na trh rezidenčních komunikací

51 Podle napadeného rozhodnutí se činnosti společnosti Skype v oblasti rezidenčních komunikací překrývají s činnostmi vykonávanými společností Microsoft s WLM. Toto překrývání se týká zejména video komunikace uskutečňované z PC se systémem Windows, což představuje úzký trh. Na tomto úzkém trhu má WLM 30 až 40% podíl na trhu a Skype 40 až 50%, takže spojení podniků vede ke společnému podílu na trhu mezi 80 a 90 % (body 97 až 102 a 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

52 Komise měla nicméně za to, že tento společný podíl nevyvolává vážné pochybnosti o slučitelnosti spojení podniků s vnitřním trhem. Zaprvé byla v tomto ohledu toho názoru, že podíly na trhu příliš nevypovídají o konkurenční síle na rychle rostoucím trhu a že vzhledem k tomu, že služby video hovorů jsou nabízeny zdarma, každý pokus o zpoplatnění by spotřebitele podnítil k tomu, aby změnili poskytovatele. Bylo by tomu tak stejně, kdyby subjekt vytvořený spojením podniků přestal inovovat, neboť spotřebitelé přikládají velký význam inovaci produktů. Zadruhé nový subjekt je vystaven konkurenčnímu tlaku jak ze strany nových účastníků na trhu nabízejících inovační produkty, tak ze strany četných existujících hospodářských subjektů, mezi něž patří zejména Google a Facebook. Zatřetí poptávka po video hovorech nabízených WLM prudce klesá. Navíc přítomnost WLM na tabletech a chytrých telefonech (smartphones) je velmi omezená, byť se jedná o uživatelské platformy na vzestupu. Začtvrté síťové účinky, ke kterým může spojení podniků vést, by se snížily z důvodu, že uživatelé mají tendenci komunikovat v malých skupinkách a že využívají služeb různých hospodářských subjektů. Tyto faktory ukazují snadnost, s jakou skupiny uživatelů přecházejí na jiné komunikační služby.

53 Žalobkyně mají za to, že kdyby Komise správně uplatnila pokyny pro posuzování horizontálních spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, C 31, s. 5; Zvl. vyd. 08/03, s. 10, dále jen „pokyny pro horizontální spojení“) a respektovala svou dřívější rozhodovací praxi, musela by více zkoumat protisoutěžní účinky spojení podniků. Žalobkyně jsou toho názoru, že Komise měla analyzovat, zda tyto problémy mohly být vyřešeny uložením podmínek s cílem zajistit

interoperabilitu mezi komunikačními službami nabízenými novým subjektem a komunikačními službami nabízenými konkurenčními poskytovateli. Tím, že Komise schválila transakci v první fázi a nevyžadovala závazky v tomto smyslu, se dopustila několika zjevně nesprávných posouzení, když neměla vážné pochybnosti o dotčené transakci.

54 Na podporu tohoto prvního žalobního důvodu žalobkyně uplatňují v podstatě tři výtky.

55 Zaprvé žalobkyně Komisi vytýkají, že nezohlednila síťové účinky na trzích rezidenčních komunikací, zejména ty, ke kterým by došlo na úzkém trhu. Podle žalobkyň je analýza síťových účinků, kterou provedla Komise, v rozporu s její dřívější rozhodovací praxí a Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, když nevysvětlila důvody, proč se od této praxe odchýlila.

56 Zadruhé žalobkyně upřesňují, že vysoký společný podíl na trhu a stupeň koncentrace 7 340 bodů podle Herfindahl-Hirschmannova indexu (dále jen „HHI“) byly přinejmenším silným ukazatelem existence problémů v oblasti hospodářské soutěže odůvodňující zahájení dalšího šetření a že důkazní hodnota těchto dvou skutečností není dotčena argumenty uplatněnými v napadeném rozhodnutí. Konečně napadené rozhodnutí neobsahuje žádný důkaz o možnosti, že by spotřebitelé změnili poskytovatele, kdyby nový subjekt přestal inovovat nebo zajišťovat interoperabilitu s konkurenčními službami.

57 Zatřetí mají žalobkyně za to, že Komise nesprávně posoudila konkurenční tlaky, kterým je nový subjekt vystaven.

58 Komise a vedlejší účastnice mají za to, že argumenty žalobkyň nejsou opodstatněné.

59 Z článku 2 nařízení č. 139/2004 vyplývá, že pouze ta spojení podniků, která zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, musejí být prohlášena za neslučitelná s vnitřním trhem.

60 Pokud jde o horizontální spojování podniků, pokyny pro horizontální spojování popisují kritéria, která Komise hodlá použít pro určení, zda spojení podniků splňuje podmínky zákazu stanoveného v článku 2 nařízení č. 139/2004. Z bodu 22 těchto pokynů vyplývá, že tyto podmínky mohou být splněny zejména tehdy, když spojení podniků vede k odstranění významných konkurenčních tlaků, kterým jsou vystaveny strany spojení podniků, což by tedy posílilo jejich tržní sílu bez uchýlení se ke koordinovanému chování.

61 Podle bodu 8 pokynů pro horizontální spojování může posílení tržní síly jednoho či více podniků poškodit hospodářskou soutěž, pokud tato síla umožní subjektu vytvořenému spojením podniků zvyšovat ceny za účelem dosažení vyššího zisku, snižovat výrobu, zužovat výběr nebo zhoršovat jakost zboží a nabízených služeb, jakož i omezovat inovace nebo jiným způsobem ovlivňovat parametry hospodářské soutěže.

62 Podle judikatury platí, že povinnost prokázat, že spojení podniků vede k takovému narušení hospodářské soutěže, nese Komise (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 21. září 2005, EDP v. Komise, T-87/05, Sb. rozh. s. II-3745, bod 61). Je rovněž třeba připomenout, že vychází-li Komise z budoucího chování, které podle ní subjekt vytvořený spojením v návaznosti na toto spojení přijme, má povinnost na základě přesvědčivých důkazů a s dostatečným stupněm pravděpodobnosti prokázat, že k tomuto chování skutečně dojde (rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2005, General Electric v. Komise, T-210/01, Sb. rozh. s. II-5575, bod 464).

63 Jelikož má Komise provést analýzu pravděpodobného vývoje, která vyžaduje vzít v úvahu řadu hospodářských faktorů, má prostor pro uvážení, který Tribunál musí při výkonu přezkumu zohlednit. To však neznamená, že Tribunál nesmí přezkoumávat výklad údajů hospodářské povahy provedený Komisí, jak bylo konstatováno v bodě 50 výše.

64 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat argumenty uplatněné žalobkyněmi na podporu prvního žalobního důvodu. Tento přezkum však bude proveden v jiném pořadí, než v jakém žalobkyně uplatnila své argumenty. Je totiž třeba nejprve přezkoumat argumenty týkající se podílu na trhu a poté posoudit argumenty vycházející ze síťových účinků. Konečně je třeba analyzovat argumenty týkající se újmy, kterou zpochybňované spojení podniků může způsobit hospodářské soutěži.

– K podílu na trhu

65 Co se zaprvé týče značně velkého podílu na úzkém trhu, z bodu 17 pokynů pro horizontální spojování, jakož i z judikatury, na kterou tento bod odkazuje, vyplývá, že 50% a vyšší podíly na trhu mohou být pádným důkazem existence dominantního postavení. Je nicméně třeba upřesnit, že podíly na trhu mohou být použity pouze jako ukazatel problémů v oblasti hospodářské soutěže potud, pokud trh, ke kterému se tyto podíly vztahují, byl předem vymezen. Je tomu tak stejně v případě HHI, na který žalobkyně rovněž odkazují.

66 V projednávaném případě přitom Komise pouze rozlišila mezi rezidenčními a podnikovými komunikacemi (viz bod 7 výše). Nezaujala naproti tomu postoj k otázce, zda je třeba uvnitř kategorie rezidenčních komunikací identifikovat existenci užších referenčních trhů v závislosti na funkcích, platformách nebo operačních systémech těchto komunikací, neboť měla za to, že oznámené spojení podniků nevyvolává problémy v oblasti hospodářské soutěže, a to ani na nejužších trzích. Komise zejména konstatovala, že i s odkazem na úzký trh zůstává nový subjekt vystaven významným konkurenčním tlakům.

67 Žalobkyně tedy opírají výtku týkající se tržní síly nového subjektu na úzkém trhu o nesprávný předpoklad v tom, že Komise nevymezila existenci specifického trhu rezidenčních video komunikací z PC se systémem Windows. Komise tedy v napadeném rozhodnutí neprokázala, že hospodářské subjekty přítomné na úzkém trhu mohou jednat nezávisle na konkurenčním tlaku jiných prostředků rezidenčních komunikací, jako jsou služby nabízené z jiných platforem nebo jiných operačních systémů. Navíc žalobkyně nepředložily žádný důkaz nebo studii, které by umožnily dojít k závěru, že takový úzký trh existuje. Omezily se naproti tomu na kritizování skutečností uvedených v napadeném rozhodnutí za účelem relativizace významu podílů na trhu (viz bod 56 výše). Tyto kritiky mimoto nejsou opodstatněné.

68 Pokud jde zaprvé o číselné údaje týkající se používání WLM, stačí uvést, že číselné údaje, které jsou zmíněné v napadeném rozhodnutí, ukazují významné kolísání podílu WLM na trhu v relativně omezeném čase sedmi měsíců. Nezávisle na otázce, zda ze ztrát podílů na trhu měla prospěch společnost Skype nebo jiní poskytovatelé služeb video komunikací, nic to nemění na tom, že tyto číselné údaje svědčí o nestabilitě podílů na úzkém trhu, kterou Komise vzala v úvahu pouze pro účely své analýzy.

69 Jak mimoto a především zdůraznila Komise v napadeném rozhodnutí a v žalobní odpovědi, jakož i vedlejší účastnice, odvětví rezidenčních komunikací je rychle se rozvíjejícím novým odvětvím, které se vyznačuje krátkými inovačními cykly a ve kterém velké podíly na trhu mohou být pomíjivé. V tomto dynamickém kontextu nejsou vysoké podíly na trhu nutně ukazatelem tržní síly, a tudíž trvalé újmy hospodářské soutěži, kterým se nařízení č. 139/2004 snaží předejít.

70 Zadruhé třebaže PC zůstávají nejpoužívanější platformou pro rezidenční video komunikace, podstatná a rostoucí část nové poptávky po těchto službách pochází od uživatelů tabletů a chytrých telefonů, jelikož prodej uvedených přístrojů v západní Evropě přesahuje podle bodu 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí prodej PC. Komise a vedlejší účastnice správně vyzdvihují význam tohoto nárůstu, který žalobkyně nepopírají, protože jakýkoliv pokus nového subjektu o vyvinutí jakékoliv tržní síly na úzkém

trhu by mohl posílit tuto tendenci na úkor nového subjektu. Nový subjekt je totiž méně přítomen na těchto jiných platformách a musí čelit silné konkurenci jiných hospodářských subjektů, zejména společností Apple a Google.

71 Zatřetí vedlejší účastnice rovněž správně uvádí, že stále častější používání tabletů a chytrých telefonů pro video hovory má za následek, že rostoucí počet uživatelů očekává, že tyto komunikace mohou být uskutečňovány ze všech typů platforem. Slabá přítomnost WLM na tabletech a chytrých telefonech mu neumožňuje vyhovět této nové poptávce, a snižuje tudíž jeho obchodní přitažlivost. Komise tedy právem odkázala na tuto omezenou přítomnost za účelem relativizace významu vysokých tržních podílů konstatovaných na úzkém trhu, které přijala za výchozí bod své analýzy hospodářské soutěže v napadeném rozhodnutí.

72 Začtvrté argument žalobkyň, podle kterého Facebook není účinným konkurentem subjektu vytvořeného spojením podniků, nemůže obstát. Jediný důkaz, který na podporu tohoto argumentu předkládají, je totiž skutečnost, že Facebook je držitelem licence a strategickým partnerem společnosti Skype, který nemůže používat software společnosti Skype k nabízení služeb, které konkurují placeným službám společnosti Skype nazvaným „SkypeOut“, jež umožňují zejména telefonní hovory na pevné linky a mobilní telefony a video hovory více než dvou lidí. Žalobkyně nicméně netvrdí, že tato dohoda brání společnosti Facebook v nabízení služeb video hovorů spotřebitelům, kteří by se rozhodli odvrátit se od nového subjektu, kdyby se tento nový subjekt rozhodl vyvíjet jakoukoli tržní sílu. V této souvislosti Komise a vedlejší účastnice správně namítají, že používání téže technologie dvěma podniky nemá nutně vliv na jejich konkurenční vztahy.

73 Zapáté je bezplatnost služeb relevantním faktorem pro posouzení tržní síly nového subjektu, ačkoli žalobkyně tvrdí opak. Vzhledem k tomu, že uživatelé očekávají, že obdrží rezidenční komunikační služby zdarma, možnosti nového subjektu svobodně určovat cenovou politiku jsou značně omezené. Komise právem uvádí, že jakýkoliv pokus nechat platit uživatele by snížil přitažlivost těchto služeb a odvedl uživatele k jiným poskytovatelům, kteří nadále poskytují služby zdarma. Stejně tak kdyby se měl nový subjekt rozhodnout, že již nebude inovovat své komunikační služby, rovněž by vzhledem ke stupni inovace na dotčeném trhu riskoval snížení jejich přitažlivosti. K tomuto je třeba připomenout, že neexistují technické či hospodářské překážky, které by uživatelům bránily v tom, aby změnili poskytovatele (viz bod 79 níže).

74 Z toho plyne, že podíly na trhu a velmi vysoký stupeň koncentrace na úzkém trhu, které Komise zohlednila pouze jako pracovní hypotézy, nevypovídají o tržní síle umožňující novému subjektu významným způsobem bránit účinné hospodářské soutěži na vnitřním trhu.

– K síťovým účinkům

75 Co se zadruhé týče síťových účinků, které vyplývají z dotčeného spojení podniků a brání přístupu na trh, žalobkyně uvádí, že síťové účinky se vytvářejí na všech trzích rezidenčních komunikací. Žalobkyně na jednání nicméně upřesnily, že tyto síťové účinky ještě více posilují dominantní postavení nového subjektu na úzkém trhu.

76 Bez dalšího je třeba uvést, že existence síťových účinků nutně neposkytuje novému subjektu konkurenční výhodu. Na jiných segmentech trhu rezidenčních komunikací, než jsou video hovory z PC se systémem Windows, mají totiž konkurenční subjekty dostatečně vysoké podíly na trhu k tomu, aby vytvořily alternativní sítě. Z bodů 103 až 105 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah žalobkyně nezpochybňují, tak vyplývá, že síť uživatelů rychlých zpráv společnosti Facebook je větší než uživatelská síť subjektu vytvořeného spojením podniků. Stejně tak z bodů 106 až 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah žalobkyně rovněž nezpochybňují, vyplývá, že na segmentu hlasových hovorů by spojení podniků nemělo změnit existující situaci, jelikož podíl WLM na tomto trhu je velmi slabý.

77 Pokud jde o síťové účinky pouze na úzkém trhu, žalobkyně nikterak netvrdily ani neprokázaly, že by se úroveň využívání služeb video hovorů prostřednictvím PC se systémem Windows nabízených WLM a Skype zvýšila z důvodu spojení podniků. Žalobkyně totiž kritizují analýzu síťových účinků provedenou Komisí, avšak nepředkládají důkazy o tom, jak by takové účinky mohly ovlivnit hospodářskou soutěž na úzkém trhu (viz bod 55 výše).

78 Výtka vycházející ze síťových účinků v každém případě není opodstatněná.

79 Zaprvé na rozdíl od situací, na kterých se zakládala předchozí rozhodnutí Komise, jichž se žalobkyně dovolávají, a jak uvedla vedlejší účastnice, neexistují technické a hospodářské překážky, které by uživatelům bránily v tom, aby si stáhli několik komunikačních aplikací na své informační platformy, a to tím spíše, že se jedná o bezplatné programy, jejichž stažení je snadné a zabírají málo místa na pevných discích.

80 Zadruhé argument žalobkyň, podle kterého je přechod spotřebitelů k jiným poskytovatelům komplikovaný z důvodu, že patří do několika malých vzájemně propojených skupin, je založen na nesprávném předpokladu, že přechod musí zahrnovat všechny skupiny v jedné operaci. Komise a vedlejší účastnice přitom správně uvádějí, že neexistuje žádná hospodářská nebo technická překážka v tom, aby k přechodu došlo v malých skupinách a aby uživatelé nadále využívali několika komunikačních programů zároveň.

81 Na rozdíl od nepodložených tvrzení žalobkyň Komise v napadeném rozhodnutí předložila konkrétní údaje o existenci tohoto fenoménu připojení ke dvěma nebo více na sobě nezávislým poskytovatelům. Komise totiž neodkázala pouze na takovou koexistenci mezi WLM a Skype před spojením podniků. Zpráva uvedená v poznámce 52 pod čarou napadeného rozhodnutí zmiňuje několik dalších příkladů připojení ke dvěma nebo více na sobě nezávislým poskytovatelům zahrnujícím Skype a jiné poskytovatele, jako je Yahoo!, AIM a Gmail. Navíc bod 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jehož obsah žalobkyně nezpochybňují, poukazuje na nedávný příchod konkurentů, jako je Facebook, Viber, Fring a Tango, což prokazuje, že síťové účinky v žádném případě nebrání přístupu na trh.

82 Zatřetí žalobkyně nezpochybňují ani konstatování v bodech 73 až 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého se nárůst poptávky po službách video hovorů pro širokou veřejnost bude z velké části týkat jiných platforem než PC, jako jsou tablety a chytré telefony. I za předpokladu, že by se přitažlivost komunikačního programu zvýšila v závislosti na počtu uživatelů, síťové účinky mohou být významné pouze tehdy, umožní-li tento program komunikovat i se spotřebiteli, kteří využívají tyto jiné platformy pro video hovory. V projednávaném případě přitom přítomnost WLM na jiných platformách než PC se systémem Windows není významná, takže spojení podniků nemění konkurenční situaci.

83 Začtvrté pokud jde o prohlášení obchodní povahy ředitelů stran spojení podniků, podle kterých hodnota společnosti Skype roste s počtem jejích uživatelů, je třeba upřesnit, že Komise nepopírá existenci síťových účinků. Podle bodů 91 až 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí má Komise pouze za to, že tyto síťové účinky nekladou překážky vstupu na trh. Navíc uvedená prohlášení spíše potvrzují než vyvracejí postoj zastávaný Komisí. Tato prohlášení totiž mohou být vykládána tak, že odrážejí vůli vedlejší účastnice vstoupit díky získání kontroly nad společností Skype na platformy, které jí WLM neumožnil získat.

84 Z toho plyne, že výtka vycházející ze síťových účinků a z překážek vstupu na trh, které z nich vyplývají, není opodstatněná.

– K újmě na hospodářské soutěži

85 I kdyby spojení podniků zvýšilo tržní sílu vedlejší účastnice, žalobkyně neposkytují žádný relevantní údaj o způsobu, jakým by tato údajná tržní síla umožnila novému subjektu způsobit významnou újmu na hospodářské soutěži.

86 Pokud jde zaprvé o ceny, žalobkyně nezpochybňují, že služby video hovorů jsou uživatelům nabízeny bezplatně, avšak tvrdí, že se cenový nárůst může týkat služeb společnosti Skype vůči jiným sítím, příjmů z reklamy, jakož i příjmů pocházejících ze souvisejících trhů. Žalobkyně na jednání rovněž tvrdily, že se Skype může pokusit monetizovat některé služby, které jsou v současné době nabízeny bezplatně.

87 Tyto argumenty nemohou obstát.

88 Placené služby společnosti Skype, zejména služby SkypeOut, se týkají video hovorů pouze ve velmi omezené míře. Minimální procento příjmů SkypeOut totiž pochází z video hovorů ve skupině zahrnující více než dva uživatele zároveň. Mimoto, jak zdůraznila Komise, žádnému hospodářskému subjektu se dosud nepodařilo monetizovat své služby pro video hovory mezi dvěma účastníky. Spotřebitelé očekávají, že tyto služby jim budou nabízeny bezplatně. Žalobkyně přitom neprokázaly, jak by spojení podniků mohlo umožnit společnosti Skype změnit tyto tržní podmínky, aniž by spotřebitelé přešli k jinému hospodářskému subjektu.

89 Žalobkyně rovněž nevysvětlily, jak by případná tržní síla na úzkém trhu s video hovory na PC se systémem Windows umožnila prosadit nárůst cen za jednotlivé komunikační služby. Navíc žalobkyně zcela odhlížejí od konkurenčních omezení ze strany subjektů poskytujících tradiční telefonní služby a jiných poskytovatelů on-line hlasových hovorů, než je Skype, v případě, že by se nový subjekt snažil zvýšit ceny hlasových komunikací SkypeOut.

90 Dále žalobkyně nevysvětlují ani to, jak by nový subjekt mohl uložit zvýšení cen inzerentům. Žalobkyně netvrdily ani neprokázaly, že existuje reklamní trh týkající se specificky služeb rezidenčních video komunikací z PC se systémem Windows. Při neexistenci takového trhu se přitom inzerenti mohou snadno vyhnout jakémukoli pokusu o zvýšení tak, že přesměrují výdaje za reklamu na jiná média, ať již na internet či jinam.

91 Konečně žalobkyně neposkytují ani informace o možnosti nového subjektu uložit zvýšení cen na souvisejících trzích, jako jsou služby podnikových komunikací. Omezují se na odkaz na jejich druhý žalobní důvod, který bude přezkoumán dále.

92 Zadruhé tvrzení žalobkyň týkající se dopadu spojení podniků na kvalitu a inovaci služeb video hovorů jsou ještě abstraktnější tím, že nezpochybňují konstatování Komise v bodech 81 až 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterých služby rezidenčních video komunikací závisejí na inovaci. Jakýkoliv pokus nového subjektu snížit kvalitu služeb na úzkém trhu jen urychlí ztrátu relativního významu, kterou trpí služby video hovorů z PC se systémem Windows (viz bod 70 výše).

93 Zatřetí žalobkyně nemohou zaplnit mezery svých tezí týkajících se konkurenční újmy způsobené zpochybňovaným spojením podniků odkazem na kupní cenu ve výši 8,5 miliard amerických dolarů (USD). V této souvislosti Komise správně namítá, že vzhledem k vysokému počtu možných obchodních modelů a neexistenci spolehlivých údajů o trzích týkajících se jejich použití na vznikajících trzích nemůže posouzení spojení podniků předpovídat model, který bude rentabilizovat obrazové telefonní služby v praxi, a bude tedy životaschopný v budoucnu. Pravomoci, které nařízení č. 139/2004 svěřilo Komisi, se totiž omezují na ověření významných překážek hospodářské soutěži, které mohou vyplývat ze spojení podniků. Tyto pravomoci jí nicméně neumožňují spekulovat nad výší kupní ceny nebo nahradit stanovisko dotyčných stran k hodnotě transakce svým stanoviskem, protože důvody, z nichž tato hodnota vychází, nejsou vždy ryze ekonomickými důvody.

94 Z toho plyne, že žalobkyně neprokázaly, jak spojení podniků může způsobit újmu soutěžitelům na trhu rezidenčních komunikací.

95 V důsledku toho žalobkyně neprokázaly, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že spojení podniků nevyvolává vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem, pokud jde o služby rezidenčních komunikací.

96 Navíc v rozsahu, v němž žalobkyně Komisi vytýkají, že nevysvětlila důvody, které ji vedly k tomu, že se odchýlila od své dřívější rozhodovací praxe, stačí připomenout, že na rozdíl od dřívějších rozhodnutí se projednávaný případ nevyznačuje přítomností technických či hospodářských překážek, které by uživatelům bránily ve stažení několika komunikačních programů zároveň (viz bod 79 výše). Nejedná se tedy o změnu politiky, kterou Komise měla v napadeném rozhodnutí odůvodnit. Argument týkající se porušení článku 296 SFEU, který žalobkyně uplatňuje na podporu svého prvního žalobního důvodu, tedy musí být odmítnut.

97 Za těchto okolností je třeba první žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K druhému žalobnímu důvodu týkajícímu se konglomerátních účinků spojení podniků na trh podnikových komunikací

98 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že třetí osoby vyjádřily během správního řízení obavu, že spojení podniků vytvoří konglomerátní účinky na trhu podnikových komunikací. Jeden z uváděných důvodů se týkal vytvoření novým subjektem jedinečné kombinace uživatelské základny společnosti Skype s produktem společnosti Microsoft zvaným Lync. Tato přednostní integrace poskytuje podle jejich názoru novému subjektu konkurenční výhodu u podnikových uživatelů, zejména těch, kteří využívají telefonických center.

99 Komise měla v napadeném rozhodnutí za to, že tato obava není opodstatněná. Nový subjekt zaprvé není schopen vyvíjet takovou strategii, neboť Skype není produktem přizpůsobeným potřebám podniků využívajících telefonických center. Dále tento subjekt není podněcován k tomu, aby bránil podnikům využívajícím jiných služeb podnikových komunikací v kontaktování uživatelů programu Skype. Tyto podniky si zachovávají možnost stáhnout si aplikaci Skype bezplatně. Kromě toho Skype není pro provozovatele telefonických center nevyhnutelným produktem, neboť existuje řada jiných řešení, která umožňují komunikovat se spotřebiteli. Konečně je nepravděpodobné, že se protisoutěžní účinky mohou vytvořit v příštích třech letech, jelikož Lync musí čelit konkurenci ze strany jiných velkých hráčů na trhu, jako je Cisco a IBM.

100 Žalobkyně tvrdí, že Komise nevzala v úvahu strategii vyloučení, kterou nový subjekt může vyvíjet na trhu podnikových komunikací tím, že vytvoří výlučnou nebo přednostní interoperabilitu mezi produkty Lync a rozsáhlou základnou uživatelů Skypu. Tato strategie by novému subjektu umožnila, že Lync bude jediným produktem schopným odpovědět na rostoucí poptávku ze strany velkých profesionálních uživatelů, kteří chtějí komunikovat se svými zákazníky a jinými obchodními partnery. Za tímto účelem může nový subjekt v souladu s předchozími vylučovacími praktikami společnosti Microsoft prosadit své silné postavení na trzích souvisejících s trhy podnikových komunikací, jakož i začlenit nabídku Lync do jiných produktů společnosti Microsoft. Tím, že Komise nepřezkoumala tuto strategii důkladněji a nezohlednila tuto rostoucí poptávku, nesprávně odůvodnila své rozhodnutí a dopustila se několika pochybení v posouzení souvislosti mezi trhem rezidenčních komunikací a trhem podnikových komunikací, na kterém je Skype velice dobře zavedena.

101 Zaprvé žalobkyně zpochybňují skutečnost, že nový subjekt není schopen uzamknout trh. Relevantní otázkou není otázka, zda je Skype produktem pro telefonická centra, nýbrž otázka směřující ke zjištění schopnosti nového subjektu změnit stupeň interoperability ve prospěch vlastních služeb a produktů. Komise přitom v bodě 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí uznala, že tak tomu v projednávaném případě je.

102 Zadruhé žalobkyně mají za to, že se Komise dopustila pochybení i co se týče podnětů nového subjektu k uzamčení trhu. Komise založila analýzu těchto podnětů na nesprávných předpokladech. Nejedná se o to, zda je Skype nevyhnutelným produktem, nýbrž zda kombinace Skypu a Lyncu povede k tomu, že tento kombinovaný produkt bude nevyhnutelným pro dosažení obrovské uživatelské základny Skypu, a tedy nevyhnutelným produktem pro vyhovění očekávání uživatelů podnikových komunikací, kteří chtějí komunikovat s uživateli Skypu. Při neexistenci interoperability se Skypem nemají konkurenti Lyncu jiné reálné možnosti. Skutečnost, že Skype zůstane k dispozici bezplatně jako aplikace, kterou lze stáhnout, tak neodpovídá na obavu vyvolanou přednostní interoperabilitou mezi Skypem a Lyncem. Navíc sama Komise v kontextu jiných věcí zahrnujících vedlejší účastnici konstatovala, že uživatelé se zpravidla zdráhají stáhnout několik programových aplikací pro stejnou funkci. Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise nevěnovala žádnou pozornost důvodům, které vedly vedlejší účastnici k tomu, aby nabídla 8,5 miliardy USD za získání kontroly nad společností Skype a které se právě týkají přednostní vazby mezi Skypem a Lyncem, a ponechala bez povšimnutí zejména prohlášení některých představitelů vedlejší účastnice. Toto opomenutí je *a fortiori* překvapující z důvodu její předchozí praxe. Tomuto podniku byla již několikrát uložena sankce za vylučovací praktiky a nadále bude bránit interoperabilitě svých produktů s produkty svých konkurentů.

103 Zatřetí je podle žalobkyně analýza účinků strategie vyloučení stižena nesprávným posouzením. Nejenže Komise ve správním řízení podcenila význam Lyncu na trhu podnikových komunikací, nýbrž ponechala bez povšimnutí také skutečnost, že Lync byl nabízen v kombinaci s operačním systémem Windows Server a jinými produkty Microsoft, vůči kterým nový subjekt zaujímal silné postavení. Konečně zavedení přednostní nebo výlučné interoperability mezi Lyncem a Skypem je obzvláště škodlivé na trzích vyznačujících se síťovými účinky.

104 Komise a vedlejší účastnice se domnívají, že argumenty žalobkyň nejsou opodstatněné.

105 Na podporu svého druhého žalobního důvodu žalobkyně uplatňují v podstatě dvě výtky.

106 První výtka vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jak vyplývá z článku 296 SFEU. Podle žalobkyň napadené rozhodnutí neodpovídá na argumenty, které Cisco a jiné zúčastněné osoby uplatnily ve správním řízení ohledně strategie vyloučení, již má nový subjekt tendenci vyvíjet.

107 Druhá výtka se týká zjevně nesprávného posouzení, kterého se Komise dopustila tím, že odmítla obavy v oblasti hospodářské soutěže zmíněné v předcházejícím bodě. Podle žalobkyň nevzala Komise v úvahu konglomerátní účinky vyplývající ze spojení podniků. Komise zejména nezohlednila schopnost a motivaci nového subjektu k využití svého postavení na trhu rezidenčních komunikací coby hybné páky pro narušení hospodářské soutěže na trhu podnikových komunikací.

– K odůvodnění

108 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum (výše citovaný rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 166). V této souvislosti není Komise v odůvodnění rozhodnutí, která musí přijmout za účelem zajištění provádění pravidel hospodářské soutěže, povinna vyjádřit se ke všem argumentům, které zúčastněné osoby uplatňují na podporu svého návrhu. Postačí, aby popsala skutkové okolnosti

a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí (viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. ledna 1995, BEMIM v. Komise, T-114/92, Recueil, s. II-147, bod 41, a citovaná judikatura). Otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedeného článku 296, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63; ze dne 22. června 2004, Portugalsko v. Komise, C-42/01, Sb. rozh. s. I-6079, bod 66, a ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, Sb. rozh. s. I-2577, bod 79).

109 Podobně stupeň podrobnosti odůvodnění rozhodnutí musí být přiměřený materiálním možnostem a technickým podmínkám nebo lhůtě, ve kterých musí být rozhodnutí vydáno (rozsudky Soudního dvora ze dne 1. prosince 1965, Schwarze, 16/65, Recueil, s. 1081, 1096 a 1097, a ze dne 14. února 1990, Delacre a další v. Komise, C-350/88, Recueil, s. I-395, bod 16; výše citovaný rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 167). Komise tak neporušuje povinnost uvést odůvodnění, pokud ve svém rozhodnutí neuvede přesné odůvodnění, co se týče posouzení určitého množství aspektů spojení podniků, které se jí zdají být zjevně nevhodné, bez významu, nebo při tomto posuzování jasně podružné (výše citované rozsudky Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 64, a Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 167). Takový požadavek by byl totiž obtížně slučitelný s požadavkem rychlosti a krátkých lhůt řízení, které musí Komise dodržovat při výkonu pravomoci kontroly spojování podniků a které patří mezi zvláštní okolnosti řízení o kontrole tohoto spojování (výše citovaný rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 167).

110 Z toho plyne, že Komise nemá povinnost odpovídat na všechny argumenty uplatňované zúčastněnými osobami a třetími stranami ve správním řízení, ani uvádět přesné odůvodnění, co se týče jejího posouzení těchto argumentů.

111 V projednávaném případě Komise odpověděla na argumenty uplatněné společností Cisco a jinými zúčastněnými osobami v bodech 213 až 221 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ačkoli je pravda, že toto odůvodnění je stručné, není v rozporu s požadavky článku 296 SFEU s ohledem na specifický kontext projednávaného případu.

112 Je totiž třeba poznamenat, že Komise zmiňuje, že obdržela relativně vysoký počet připomínek třetích stran, které musela přezkoumat v relativně krátké době. Navíc teorie konglomerátních účinků uplatněná společností Cisco ve správním řízení je komplexní a abstraktní (viz body 124 až 127 dále), zatímco spojení podniků, které vede ke konglomerátům, obecně nezpůsobuje problémy v oblasti hospodářské soutěže (viz body 115 a 116 dále).

113 Za těchto podmínek je nepřiměřené požadovat podrobnější popis každého z aspektů, na němž stojí analýza teorie konglomerátních účinků v napadeném rozhodnutí. Komise se tedy mohla spokojit se stručnou odpovědí na argumenty společnosti Cisco tím spíše, že Cisco mohla velice dobře pochopit úvahy Komise, jak o tom svědčí projednávaná žaloba.

114 Z toho vyplývá, že první výtka druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

– K existenci zjevně nesprávného posouzení

115 Za účelem upřesnění kritérií posouzení, jak jsou stanovena článkem 2 nařízení č. 139/2004, v oblasti spojování podniků vytvářejících konglomerátní účinky zveřejnila Komise pokyny pro posuzování nehorizontálních spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2008, C 265, s. 6). Z bodů 11 a 92 těchto pokynů vyplývá, že tento druh spojení podniků nezahrnuje konkurenční podniky,

takže je v případě těchto spojení méně pravděpodobné, že budou bránit hospodářské soutěži, než je tomu u horizontálních spojení. Mimoto tato spojení mohou dotyčným stranám umožnit dosáhnout zvýšení efektivnosti.

116 Spojení podniků vytvářející konglomerátní účinky nicméně mohou za určitých okolností vyvolat problémy v oblasti hospodářské soutěže. Může tomu tak být zejména tehdy, když spojení podniků umožní novému subjektu vyvíjet strategii uzamčení trhu. Podle bodu 93 pokynů pro nehorizontální spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků může totiž k uzamčení trhu dojít, jestliže kombinace produktů na souvisejících trzích může vést k tomu, že subjekt vytvořený spojením je schopen a má motivaci pákovým efektem k využití svého silného postavení na jednom trhu k vyloučení hospodářské soutěže na jiném trhu. Podle judikatury musí být tento dopad na jiný trh předvídatelný v relativně blízké budoucnosti, aby spojení podniků vyvolávalo problémy v oblasti hospodářské soutěže podle nařízení č. 139/2004 (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. října 2002, Tetra Laval v. Komise, T-5/02, Recueil, s. II-4381, body 148 až 153).

117 Pokud jde o důkaz takových konglomerátních účinků, judikatura stanovila, že kvalita důkazních materiálů předložených Komisí k prokázání nezbytnosti rozhodnutí, jímž se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem, je obzvláště důležitá. Posouzení spojení konglomerátního typu totiž spočívá v analýze předpokládaného vývoje, v níž zohlednění období rozšířeného do budoucna, a dále pákový efekt nezbytný pro významné narušení účinné hospodářské soutěže znamenají, že řetězení příčin a následků je špatně rozpoznatelné, neurčité a obtížně prokazatelné (výše citovaný rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 50; v tomto smyslu viz výše citovaný rozsudek Komise v. Tetra Laval, bod 44).

118 Je rovněž třeba připomenout, že Komise může prohlásit spojení podniků za neslučitelné s vnitřním trhem pouze tehdy, je-li významná překážka hospodářské soutěži přímým a okamžitým důsledkem spojení podniků. Taková překážka, která vyplývá z budoucích rozhodnutí subjektu vytvořeného spojením podniků, může být považována za přímý a okamžitý důsledek spojení podniků, pokud je toto budoucí chování možné a hospodářsky racionální v důsledku změny vlastností a struktury trhu způsobené spojením podniků (rozsudek Tribunálu ze dne 6. června 2002, Airtours v. Komise, T-342/99, Recueil, s. II-2585, bod 58; v tomto smyslu viz výše citovaný rozsudek Gencor v. Komise, bod 94).

119 V projednávaném případě žalobkyně poukazují zejména na možnost, že nový subjekt naruší podmínky hospodářské soutěže na trhu podnikových komunikací ve prospěch Lyncu tím, že zajistí přednostní interoperabilitu tomuto produktu se Skypem, a tak se širokou uživatelskou základnou tohoto komunikačního programu.

120 Je nesporné, že tato interoperabilita nebyla zajištěna ještě ke dni přijetí napadeného rozhodnutí a že by ještě vyžadovala poměrně dlouhou a komplexní práci na inovaci. Podle informací poskytnutých vedlejší účastnicí, jež žalobkyně nezpochybňovaly, by vytvoření informačního spojení mezi Lyncem a Skypem mělo být dokončeno až v roce 2013. Navíc, i kdyby tato práce byla dokončena ve stanovených lhůtách, nový subjekt by ještě musel podniknout kroky, aby nový produkt šel na odbyt u podnikových zákazníků, kteří by se o něj mohli zajímat. Tento obchodní krok by tedy musel proběhnout v roce 2014. Konečně, aby se protisoutěžní účinky obávané žalobkyněmi mohly projevit v tomtéž roce – vzhledem k tomu, že Komise odkázala na období tří let následujících po dni přijetí rozhodnutí –, bylo by ještě třeba, aby byl tento krok korunován tak obrovským obchodním úspěchem, že by téměř okamžitě převrátil trh podnikových komunikací ve prospěch Lyncu a že by novému subjektu umožnil uzamknout tento trh. Tento obchodní úspěch by způsobil významnou změnu postavení hospodářských subjektů na trhu a znamenal by zejména to, že by se podíl Lyncu na trhu podnikových komunikací, který činil 16 % v roce 2011, výrazně zvýšil ve srovnání s podílem společnosti Cisco, který činil 32 % v tomtéž roce.

121 Účinek uzamčení obávaný žalobkyněmi závisí tedy na řadě faktorů, o nichž není jisté, že k nim všem může dojít v dostatečně blízké budoucnosti, aby se analýza pravděpodobného vývoje účinků spojení podniků nestala čistě spekulativní (viz bod 116 výše). V této souvislosti, jak je zmíněno v předcházejícím bodě, Komise odkázala na období tří let následujících po dni přijetí rozhodnutí. Toto období, které žalobkyně ostatně nezpochybňovaly, je poměrně dlouhé, pokud se jako v projednávaném případě jedná o odvětví nových technologií, které se vyznačuje relativně krátkými inovačními cykly. Konečně, úvahy žalobkyň jsou založeny nejen na budoucích a nejistých událostech, avšak neberou v úvahu ani možnost, že konkurenti nového subjektu přizpůsobí své obchodní a technologické politiky, aby předešli a zmařili případnou strategii uzamčení.

122 Je tudíž třeba učinit závěr, že účinky uzamčení trhu, na které poukazují žalobkyně, jsou příliš nejisté na to, aby byly považovány za přímý a okamžitý důsledek spojení podniků.

123 Navíc, i kdyby negativní účinky obávané žalobkyněmi mohly být považovány za důsledek spojení podniků, nelze z důvodů vylíčených dále učinit závěr, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že vyloučila existenci vážných pochybností o slučitelnosti spojení podniků s vnitřním trhem.

124 Pokud jde zaprvé o schopnost nového subjektu uzamknout trh, je třeba nejprve uvést, že vysvětlení podaná žalobkyněmi ohledně konkurenční výhody nového subjektu jsou neurčitá. Podle jejich tvrzení má nový subjekt prostřednictvím začlenění Lyncu do uživatelské základny Skypu významnou obchodní výhodu na trhu podnikových komunikací. Toto začlenění totiž podnikovým uživatelům umožní komunikovat, zejména vizuálně, se zákazníky a jinými obchodními partnery, jako jsou dodavatelé a distributoři, používáním téhož softwaru, jako je software používaný pro komunikace v podniku.

125 Žalobkyně nicméně neposkytují žádný hmatatelný důkaz o existenci, velikosti nebo vývoji poptávky po takovém produktu. Odkazují na informace, které Cisco poskytla Komisi během správního řízení a které pouze zmiňují název několika velkých podniků nebo odvětví, které chtějí komunikovat s uživateli Skypu, aniž by však upřesnily, zda se tento záměr týká budoucího produktu, který kombinuje Lync a Skype. Vedlejší účastnice naproti tomu poskytla konkrétní údaje o neexistenci zájmu zákazníků Lyncu o komunikační nástroj pro rychlé zprávy.

126 Navíc, i kdyby existovala skutečná a velká poptávka po komunikačním nástroji, jako je komunikační nástroj vzniklý kombinací Lyncu a Skypu, žalobkyně nevysvětlily důvody, proč by podnikoví uživatelé chtěli komunikovat právě s uživateli Skypu. Uplatňují pouze velkou uživatelskou základnu Skypu a dominantní postavení nového subjektu na trhu rezidenčních komunikací, zejména pro video hovory na PC se systémem Windows. Jak Komise správně uvádí, podniky, které případně mají zájem o integrovaný komunikační nástroj, chtějí především komunikovat se spotřebiteli svých produktů a služeb, a nikoli s uživateli Skypu. Není ale jasné, zda jsou tito uživatelé rovněž současnými nebo potenciálními zákazníky podniků, které by si mohly koupit produkt vzniklý kombinací Lyncu a Skypu, a ještě méně, zda si tito uživatelé přejí vizuálně komunikovat s těmito podniky.

127 Kromě toho za předpokladu, že by uživatelé Skypu představovali obchodně zajímavou skupinu spotřebitelů, Skype podnikům neumožňuje aktivně je oslovit. Jak totiž uvedla Komise a vedlejší účastnice, není možné kontaktovat uživatele Skypu, kteří obvykle používají pseudonym, bez předchozího oprávnění. Naopak v případě, že by se obchodní zájem o produkt vytvořený kombinací Lyncu a Skypu týkal toho, že by uživatelé Skypu mohli kontaktovat podniky, které jim prodají produkty a služby, žalobkyně nicméně neposkytují žádné upřesnění týkající se obchodní výhody tohoto kombinovaného produktu ve vztahu k jiným způsobům komunikace mezi podniky a spotřebiteli, jako jsou tradiční telefonní služby. Komise a vedlejší účastnice totiž správně uvádějí, že z důvodu existence těchto jiných způsobů komunikace není pravděpodobné, že se produkt vzniklý kombinací Lyncu a Skypu stane nevyhnutelným pro podniky, které si přejí komunikovat se svými spotřebiteli. Je rovněž třeba uvést, že aplikace Skype je nadále disponibilní a lze ji stáhnout po spojení podniků, a že tedy jakýkoliv podnik může svým zákazníkům umožnit, aby ho kontaktovali prostřednictvím Skypu

uvedením jeho uživatelského jména Skypu na jeho produktech, v reklamě nebo na jeho internetové stránce. Pro komunikaci s uživateli Skypu nebude nutné, aby měl podnik produkt vzniklý kombinací Lyncu a Skypu.

128 Dále v případě, že by produkt vzniklý kombinací Lyncu a Skypu poskytoval novému subjektu skutečnou obchodní výhodu, stále ještě by tento subjekt neměl schopnost vyvíjet strategii uzamčení trhu. Z analýzy prvního žalobního důvodu vyplývá, že spojení podniků nevyvolává vážné pochybnosti o slučitelnosti s vnitřním trhem, pokud jde o služby rezidenčních komunikací. Kromě toho, jak bylo uvedeno v bodě 121 výše, konkurenti Lyncu, mezi něž patří Cisco, mají nadále dostatečnou dobu k tomu, aby vyvinuli obchodní politiku za účelem zmaření strategie uzamčení trhu, kterou by se nový subjekt mohl případně rozhodnout vyvíjet. Tito konkurenti by totiž mohli přizpůsobit ceny, kvalitu nebo funkce svých produktů, nebo dokonce využít služeb jiných velkých poskytovatelů služeb rezidenčních komunikací, jako je Facebook, Twitter a Google. V této souvislosti je třeba poznamenat, že řada podniků je již připojena na tento druh sítí, jak tvrdí vedlejší účastnice.

129 Žalobkyně nemohou zpochybňovat slabou tržní sílu nového subjektu odkázáním na bod 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého Komise uznala schopnost společnosti Microsoft podniknout politiku uzamčení na jiných trzích. Tento bod odůvodnění se totiž netýká trhu podnikových komunikací, nýbrž trhu rezidenčních komunikací, a zejména možnosti, že nový subjekt bude se Skypem kombinovat jiné produkty společnosti Microsoft, v projednávaném případě Windows, Windows Internet Explorer nebo Microsoft Office.

130 Mimoto žalobkyně nepředložily žádný jiný důkaz, který by umožnil prokázat, že má nový subjekt schopnost uplatňovat strategii uzamčení trhu, na kterou poukazují.

131 Pokud jde zadruhé o motivaci nového subjektu vyvíjet takovou strategii, je třeba připomenout, že žalobkyně nepředložily žádný konkrétní důkaz o prospěchu, který by tato strategie mohla novému subjektu přinést. Odkazují pouze na rozsáhlou uživatelskou základnu Skypu, na hodnotu transakce ve výši 8,5 miliard USD, na některá prohlášení generálního ředitele společnosti Microsoft a na její předchozí vylučovací praktiky.

132 Při neexistenci jakékoliv informace o skutečnosti, velikosti a povaze poptávky po produktu kombinujícím Skype a Lync je přitom obtížné, či dokonce nemožné posoudit, zda se strategie vyloučení může pro nový subjekt ukázat přínosnou. Navíc vzhledem k tomu, že je Skype nadále dostupný coby program, jejž lze stáhnout, pro všechny uživatele, včetně podniků, je rovněž obtížné odpovědět na otázku, zda tyto podniky upřednostní kombinovaný produkt před konkurenčním systémem podnikových komunikací, do kterého si stáhnou program Skype. Odkazy na předchozí obchodní praktiky, které se týkají jiných trhů, než je trh rezidenčních komunikací, na hodnotu transakce a na obecná obchodní prohlášení některých představitelů společnosti Microsoft, nemohou tyto nedostatky napravit.

133 Neexistují tedy hmatatelné faktory, které by umožnily učinit závěr, že nový subjekt je motivován provádět strategii uzamčení trhu.

134 Pokud jde zatřetí o pravděpodobný celkový dopad takové strategie na ceny a volbu, je třeba připomenout, jak to učinily Komise a vedlejší účastnice, že přítomnost Lyncu na trhu podnikových komunikací je sice významná, avšak je nižší než přítomnost jeho konkurentů, a zejména než přítomnost společnosti Cisco. Vzhledem k tomu, že provádění strategie bude trvat několik let (viz body 120 a 121 výše), v době přijetí napadeného rozhodnutí nebylo možné předvídat, že by taková strategie mohla v letech následujících po tomto přijetí vést k obrácení konkurenčních údajů ve prospěch Lyncu.

135 Skutečnost, že Lync může být prodáván v kombinaci s jinými produkty v sortimentu společnosti Microsoft, nic nemění na tomto konstatování, neboť taková prodejní strategie nezávisí na spojení podniků dotčeném napadeným rozhodnutím.

136 V důsledku toho se Komise v posouzení konglomerátních účinků na trhu podnikových komunikací nedopustila zjevného pochybení.

137 Je tedy třeba zamítnout druhou výtku druhého žalobního důvodu jako neopodstatněnou a z tohoto důvodu druhý žalobní důvod v plném rozsahu.

138 S ohledem na výše uvedené je třeba návrh na zrušení napadeného rozhodnutí zamítnout.

139 Konečně, pokud jde o první část návrhových žádání, žalobkyně se v podstatě domáhají toho, aby Tribunál přijal organizační procesní opatření, které uloží Komisi povinnost poskytnout Tribunálu veškeré dokumenty týkající se jednání o komunikacích mezi Komisí a stranami transakce ve věci případných závazků interoperability. Vzhledem k tomu, že z výše uvedených úvah vyplývá, že se Komise nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení tím, že schválila spojení podniků na základě článku 6 nařízení č. 139/2004, není již namístě se v rámci projednávané žaloby zabývat otázkou, zda Komise případně mohla vést diskuse týkající se závazků interoperability. Tribunál proto došel k závěru, že není nezbytné přijmout organizační procesní opatření uvedené v první části návrhových žádání.

K nákladům řízení

140 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Cisco Systems Inc. a Messagenet SpA ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností Microsoft Corp.

Papasavvas van der Woude Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku, dne 11. prosince 2013.

Podpisy

Obsah

Skutkový základ sporu 2

Účastnice řízení 2

Správní řízení 2

Obsah napadeného rozhodnutí 2

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení 3

Právní otázky 4

K přípustnosti 5

K věci samé 7

K důkazním požadavkům kladeným na Komisi a intenzitě soudního přezkumu 7

K prvnímu žalobnímu důvodu týkajícímu se horizontálních účinků spojení podniků na trh rezidenčních komunikací 8

– K podílu na trhu 10

– K síťovým účinkům 11

K druhému žalobnímu důvodu týkajícímu se konglomerátních účinků spojení podniků na trh podnikových komunikací 14

– K odůvodnění 15

– K existenci zjevně nesprávného posouzení 16

K nákladům řízení 20